

¹Amikor Józsefet Egyiptomba vitték, megvásárolta őt az izmáliektől, akik odavitték, egy egyiptomi ember: Potifár, a fáraó főembere, a testőrök parancsnoka. ²De az ÚR Józseffel volt, ezért szerencsés ember lett, és egyiptomi urának a házában élt. ³Látta az ura, hogy vele van az ÚR, és mindazt eredményessé teszi az ÚR, amihez hozzáfog. ⁴Megnyerte József a jóindulatát, és a háziszolgája lett. Azután háza felügyelőjévé tette, és rábízta egész vagyonát. ⁵Attól fogva, hogy házában és egész vagyonának a felügyelőjévé tette, megáldotta az ÚR az egyiptomi ember házáat Józsefért, és az ÚR áldása volt egész vagyonán, ami a házban és a mezőn volt.

Kedves Testvéreim!

Különleges istentisztelet ez a mai. Az imént két kisgyermek részesülhetett a keresztség szentségében, két család örömeiben osztozhattunk. Ugyanakkor van itt másik két család, akikkel a mögöttünk lévő héten temetőnkben álltunk meg, hozzátartozójuk ravatala mellett.

A keresztelesek esetében az előretételezés, a temetéseknél a visszaemlékezés kérdése fogalmazódik meg: milyen élete lesz, milyen élete volt?

A múlt és a jövő kérdései, és mindkettőben megfogalmazódik az ember vágya a kézzel fogható, az anyagi, illetve a lelki javak, ajándékok megszerzéséről kiállítható bizonyítvány. Mert az ember kiállít ilyeneket. Mit ért el, az alatt a 80 év alatt? Milyen élete volt? Hogyan viszonyult a másik emberhez, családjához? Mit tudott felmutatni munkahelyén?

A héten többször láttam, amint ünneplőbe öltözött diákok gimnazisták, egyetemisták bizonyítvánnyal a kézben, örömtől sugárzó arccal, büszkén mennek hazafelé. Igen, megdolgoztam érte, vállalom, még akkor is, ha esetleg nem jeles, de megvan, teljesítettem azt, ami tőlem telt. Ballagások, bizonyítványosztás, jutalom a legjobb tanulóknak. Mert aki el szeretne érni valamit az életben, annak fontos a tanulás. De ugyanígy vagyunk vele munkahelyen, sőt otthon is. Teljesíttem-e ami rám volt bízva, megkaphatom-e az év végi bizonyítványomat.

Keresztelőre készülve fel szoktam tenni a kérdést, hogy mit is jelent, mi értelme a keresztelest. A válaszok alapvetően beletalálnak a keresztség mondanivalójába. Van azonban néhány fogalom, amit érdemes tisztázni ezzel kapcsolatban, mert bár a válasz jó, csak éppen nem ugyanazt értjük ugyanazon fogalom alatt.

Hogy mindenki értse: általában el szokott hangzani a keresztelestől kapcsolatban, hogy védelmet biztosít. Ez így van, a keresztség által védve vagyunk. A kérdés csak az, hogy mitől és hogyan?

Az a tapasztalatom, hogy az emberek egy része azt gondolja a keresztség megvéd a bűntől. Be kell vallanom gyerekként én is ezt gondoltam. Azt hittem a keresztség egyfajta védőfolyadék, amivel ha leöntik az embert, akkor védettséget élvez, akkor nem férhet hozzá közel az ördög, így nem lesz kísértés és így bűn az életében.

Nyilvánvalóan én is szeretném a gyerekeimet megvédeni minden bajtól, fájdalomtól, bűntől, ugyanakkor könnyen belátható, hogy ez nem megy. Gyerekkoromban általában a nyár kezdetén begyűjtöttem a térdemre, könyökömre, olykor az arcomra egy két sebet, amelyek aztán kitartottak a nyárra. Arra gondoltam, hogy a gyerekenél figyelni fogok, hogy nem legyen tele sebekkel. Jelentem, Daninak kezén is, lábán is vannak már sebhelyek. Pedig meg is van kereszteleve.

Ilyen lenne a keresztség? Védőburok? Nyilvánvalóan nem.

A keresztséghez kapcsolódóan többször felmerül az is, hogy megkeresztelem, hogy sikeres legyen, hogy az Isten vele legyen, és áldása kísérje az életét.

De mire is gondol ilyenkor a gondos szülő?

És itt kapcsolódik mai alapigénk ebbe a gondolatba. József története, amely a Biblia egyik legnagyobb sikertörténete. Jól ismert, hiszen rajzfilmekben, színházban is feldolgozták. Egy igazi „mai” történet, a kisemmitett emberről, aki a saját erejéből a létra legalsó fokáról, a legfelsőre jut. Legalábbis a feldolgozások alapján ezt gondolhatjuk. De ahogy sok bibliai történet feldolgozásában, úgy a József történetében is van néhány jelentéktelennek tűnő csúsztatás. Mert nagyon szép úgy is a történet, ha kihagyjuk az egész mögött Istent, ha nem törődünk a történetnek ezzel a mozzanatával. A sztorik így is megállják a helyüket.

Adott egy ember József, akinek 11 testvére volt. A testvérek féltékenyek voltak rá, mert apjuk Józsefet szerette, ráadásul még egy hencegő, beképzelt valakinek is tartották. Egy álmának elbeszélése után, amely arról szólt, hogy a testvérek leborulnak előtte, a bátyjai elhatározzák, hogy megölik. Egy kútba dobták, aztán meggondolták magukat, a lelkiismeretük nem volt tiszta, és mégis ki szerették volna húzni a kút mélyéről, és eladni őt rabszolgának. Csakhogy József eltűnt – ők azt gondolták meghalt, de közben kiderül, hogy arra járó rabszolgakereskedők kezébe került, akik elvitték őt Egyiptomba. Ott rabszolgaként a testőrparancsnok házába kerül. A rabszolgaságban minden amihez hozzákezdett sikeres lett, mondhatnánk minden amihez hozzáér arannyá változik. Hamar emelkedni kezd a rabszolga ranglétrán. Hamarosan a testőrparancsnok házi rabszolgája lesz, aki minden vagyonát rábízta, hogy gazdálkodjon vele. Aztán jön a nő. Potifár felesége, aki el akarja csábítani, miután ez nem sikerül bevádolja férjénél, aki börtönbe veti. Még mindig rabszolgaként a börtönben is hamar megtalálja a boldogulást. A fogjok étkeztetésével kapcsolatokat épít, majd egy szerencsés álmofejtésnek köszönhetően néhány év múlva a fáraó elé kerül, hogy az ő álmait is fejtsse meg. Álmofejtésből aztán a fáraó egyik magas rangú főembere lesz. Hatalmas gazdagsággal. Ezután testvérei is előkerülnek, ő megbocsát nekik, és mindenki boldogan, és gazdagságban él, amíg meg nem hal.

Azt hiszem a rövid leírásban minden szerepel. Egy dolgot kivéve. Hogy mitől válik ilyen sikeressé ez az ember, mitől válik minden arannyá a kezei között.

²De az ÚR Józseffel volt, ezért szerencsés ember lett, és egyiptomi urának a házában élt. ³Látta az ura, hogy vele van az ÚR, és mindazt eredményessé teszi az ÚR, amihez hozzáfog. ⁴Megnyerte József a jóindulatát, és a háziszolgája lett. Azután háza felügyelőjévé tette, és rábízta egész vagyonát. ⁵Attól fogva, hogy házában és egész vagyonának a felügyelőjévé tette, megáldotta az ÚR az egyiptomi ember házáat Józsefért, és az ÚR áldása volt egész vagyonán, ami a házban és a mezőn volt.

Az Úr vele volt! Megáldotta az Úr. Csak ennyi, és semmi több.

A minden arannyá válik a kezei között – közmondás nem bibliai, hanem egy ókori görög mítoszra épül. De azt gondolom érdemes megismerni a teljes történetet, mert sokat tanulhatunk belőle.

Midász egy frígiai király volt, aki hatalmas vagyonra tett szert. Hiába gyűjtött össze azonban Midász király mindenkinél több aranyat földalatti kincstáraiban, ez sem volt elég neki. Egyre többet akart, és folytonosan arról ábrándozott, hogyan tehetne szert még több aranyra.

A legenda szerint egy szép napon egy fehér ruhába öltözött lény jelent meg Midász királynak, és felajánlotta, hogy teljesíti egy kívánságát. A király gondolkodás nélkül rávágta, hogy az „aranyérintést” szeretné – nevezetesen, hogy amihez csak hozzáér, váljék arannyá.

Másnap reggel Midász király arra ébredt, hogy az egyszerű fehér vászonlepedők, amelyek között aludt, éjszaka finoman szövött aranylepelekké alakultak át! A döbbenettől még a lélegzete is elakadt, és azonnal kiugrott az ágyból. Izgatottan megérintette az ágy lábát, és lám az is arannyá változott. „Megtörtént! – kiáltott fel. – Amihez csak hozzáérek, arannyá válik!”

Végül aztán, amikor már kezdett alábbhagyni az első izgalom, Midász király megéhezett, reggelit kért. Először beleharapott egy barackba, aztán egy kanálnyi zabkásával próbálkozott, majd egy falat kenyérrrel, de a szájában minden kőkemény aranyrögökké vált! Még a víz is arannyá lett a poharában.

A királyt szörnyű balsejtelem kezdte elönteni. „Ha még az étel is arannyá válik a számban, hogyan fogok ezután enni?” – kezdett aggódni.

Abban a pillanatban Midász leánya, Aurélia lépett be a terembe. Ő volt az egyetlen lény a földön, akit a király tudott szeretni annyira, mint az aranyát. Aurélia odarohant az apjához, a nyakába ugrott, és megpuszilta. De abban a pillanatban Midász legnagyobb rémületére furcsán elcsendesedett, és a következő pillanatban a szerető, nevető kislány helyén már csak egy hideg aranszobor állt. A király vonított kétségbeesésében, ahogy teljesen hatalmába kerítette az a rémség, amely a szeme előtt játszódott le. Megkapta, amit akart, de hirtelen rádöbbsent, hogy egyáltalán nem akarja azt, amit kapott.

Hirtelen újra megjelent a király előtt a fehérbe öltözött lény, és megkérdezte:

-Nos, Midász király, ugye most már te vagy a legboldogabb ember a földön?

-Egyáltalán nem – jajdult fel a király – sőt én vagyok a legnyomorultabb minden teremtmény között!

-Hogy hogy? Hát nem teljesítettem a kérésedet? Nem kaptad meg az aranyérintést?

-De igen, megkaptam, de ez az egész olyan, mint valami átok – zokogott Midász. – Odavan minden, amit igazán szerettem!

-Csak nem azt akarod mondani ezzel, hogy jobban szeretnél egy falat kenyeret, vagy egy pohár vizet az aranyérintés ajándékánál? - szegezte neki a kérdést a ragyogó fehér lény.

-De igen! – kiáltott fel Midász. – A világ összes aranyát odaadnám, ha a kislányomat visszakaphatnám!

A mítosz úgy folytatódik, hogy a fehérbe öltözött lény megmondta a királynak, hogy menjen el egy bizonyos vízforráshoz, és az majd lemossa róla az aranyérintést. Azt is a lelkére kötötte továbbá, hogy abból a vízből hozzon magával egy keveset, és azt hintse a lányára, és minden olyan egyéb tárgyra, amelyet szeretne visszaváltoztatni eredeti állapotába.

A teljes történet, azt gondolom sokkal több, mint az az egy mondat. Azt szeretnénk, hogy sikeres, boldog emberek legyünk mi és a gyermekeink? A siker és a boldogság nem a fődi bizonyítványunkon múlik, nem azon, hogy mi hogy teljesítettünk. Hanem egyes egyedül azon, hogy rábízom-e magamat, rábízom-e a gyerekeimet, a szeretteimet?

Isten Józseffel volt, megáldotta őt. Ez azt jelenti, hogy minden tökéletes volt az életében. Nem, hiszen a családjá, a testvérei megtagadták, apja minden igyekezete ellenére túlzott szeretetével, gondoskodni akarásával bajt hozott rá. Nem volt, nem lehetett teljes az élete hiszen sokáig rabszolga volt, ki volt szolgáltatta urai kénye kedvének. A rabszolgaság legnagyobb mélységeit járta meg.

Ézsaiás prófétánál olvassuk, a kereszteléshez is jól illő sorokat: ¹De most így szól az ÚR, a te teremtőd, Jákób, a te formálód, Izrael: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! ²Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg. ³Mert én, az ÚR, vagyok a te Istened, Izrael Szentje, a te szabadítód! Figyeljük csak meg: ha vízen, folyókon kelsz át, tűzben jársz... tehát ha veszélyben vagy, én megsegítelek. Nem megőrizleg ezektől, hanem amikor bennük vagy, és hozzám kiáltasz, akkor megsegítelek.

Józseffel ez történik, és ez a történet, József története egy

másik történet előképe. Ahogy József életével szenvedésével célja volt Istennek, ez pedig az, hogy megmentse a népet az éhhaláltól, hogy megszabadítsa Ábrahám utódait, úgy Jézus szenvedésével és halálával is célja volt az Istennek. Hogy megszabadítson bennünket a bűn következményei alól. Nem a bűntől, nem a szenvedéstől, nem a fájdalomtól, nem a test halálától, hanem a kárhozattól, amibe saját magunk sodortuk magunkat.

Pál apostol azt mondja: A keresztség által ugyanis eltemettettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk.

Midász mítoszában a fehér ruhás lény elküldi a királyt egy folyóhoz, hogy mosakodjon meg. A víz lemossa mindazt, ami a királyt addig megkötözte, ahogy feláll a folyóvíz mellől új ember, újjászületett ember válik belőle.

A keresztség ezt az újjászületést adja. Az új életben járás. Amiben ha Istenre bízunk magunkat és szeretteinket, akkor az Úr velünk lesz, akkor megáld minket, igazi boldogsággal, és igazi étellel, amely túlmutat ezen a földin, amely túlmutat az hétköznapi küzdelmeken.

A keresztség által lehetőséget kapunk az Istentől. Lehetőséget arra hogy tanuljunk tőle, hogy ne a bizonyítványunkat nézegessük csupán, hanem beálljunk az ő munkájába.

A nyári szünet kezdetén, a bizonyítványosztás után nálunk nem a pihenés jött, hanem mindig elkezdődött egy másfajta munka. Mentünk a kertbe és szedtük a ribizlit és a meggyet, hogy aztán azt befőzzék és eltegyük. A gyümölcsöket, amivel Isten megajándékozott arra kaptuk, hogy használjuk őket. Ahogyan József is tette. Szolgált rabszolgatartó urainak, a pogányoknak, a börtönben, a fáraónak. És ezzel hirdette az Isten szeretetét és kegyelmét. Sok mindent kaptunk, kapunk az Istentől, használjuk az ő céljaira, mert –ahogy az éneken énekeltük – aki boldogít más, boldog csak az lehet.

A keresztség által Isten gyermekeivé leszünk, ez azt jelenti, hogy megfoghatjuk az ő kezét, fogjuk meg, és aztán a másik kezünket nyújtjuk a többi ember felé, akiknek nagy szüksége van rá. A gyászolóknak, a betegeknek, a terheket hordóknak, hogy vigasztalást, reménységet, bátorítást kaphassanak a nehéz úton. Így válunk Isten eszközeivé, így válhatunk élő gyülekezetté.